

Logodnă de primăvară

Magda Isanos

Vai, frumusetea ceasului de-acuma
de ce nu-mi este dat s-o sorb cu tine,
si-alaturi sa simtim sub talpa huma
de iarba vietii grea, cum de suspine
mi-i inima de cind nu te-am vazut?
Vreau soarele, pe degetele noastre
unite, un inel sa faureasca;
albastre zarile-n privirile-ti albastre
sa le privesc si dragostea sa creasca
din radacini batrine ca gradina
(mai mindra decit cea care s-a dus),
sa-mi ierti, si eu sa-ti iert, de-asemeni vina
de-a fi iubit mai mult decit am spus.